

Mówię po polsku

Waldemar Szyngwelski

Lekcja numer 1

Piotr jest nauczycielem języka polskiego po raz pierwszy rozmawia ze swoimi uczniami.
Uczniowie są z różnych krajów.

Cześć!

Piotr: Cześć!

Nazywam się Piotr.

Maria: Cześć!

Nazywam się Maria.

Jestem z Norwegii.

A skąd ty jesteś?

Piotr: Jestem z Polski.

Kto to jest?

Kto to jest?

To jest Piotr.

To jest Margit.

To jest Anna.

A kto to jest?

To jest Maria i Piotr.

On nazywa się Piotr

On nazywa się Piotr.

On jest z Polski.

Ona nazywa się Margit.

Ona jest z Norwegii.

Ona nazywa się Hege.

Ona też jest z Norwegii.

Ona nazywa się Anna.

Ona jest z Czech.

On nazywa się Tom.

On jest ze Szwecji.

On nazywa się Robert.
On jest z Anglii.

On nazywa się Olav.
On jest z Danii.

Ona nazywa się Marte.
Ona jest z Islandii.

A jak ty się nazywasz?	Nazywam się ...
A skąd ty jesteś?	Jestem z ...
Jesteś z Polski?	Tak/Nie
Jesteś z Norwegii?	Tak, jestem z .../Nie, jestem z ...
Czy oni są z Norwegii?	Tak, oni są z .../Nie, oni nie są z ...

A: Czy oni są z Norwegii?

B: Nie oni, ale one, to są przecież dwie dziewczyny.
Tak, one są z Norwegii.

Dialog: Nazywam się Piotr

Piotr: Dzień dobry. Nazywam się Piotr. Jak ty się nazywasz?

Tom: Nazywam się Robert.

Piotr: Jestem z Polski. A skąd ty jesteś?

Tom: Jestem z Anglii.

Piotr: A jak ty się nazywasz?

Hege: Hege.

Piotr: Jesteś ze Szwecji, czy może z Danii?

Hege: Nie jestem ani ze Szwecji, ani z Danii. Jestem z Norwegii.

Piotr: A jak ty się nazywasz?

Marte: Marte.

Piotr: Jesteś z Finlandii?

Marte: Nie, jestem z Islandii.

Piotr: Jak się nazywasz?

Tom: Nazywam się Tom.

Piotr: Jesteś z USA?

Tom: Nie, nie jestem z USA. Jestem ze Szwecji.

Piotr: A jak ty się nazywasz?

Olav: Nazywam się Olav.

Piotr: Jesteś z Danii?

Olav: Tak, jestem z Danii.

Piotr: A ty? Jak ty się nazywasz?

Anna: Nazywam się Anna.

Piotr: A skąd jesteś?

Anna: Jestem z Czech.

Piotr: A ty? Jak się nazywasz i skąd jesteś?

Margit: Nazywam się Margit i jestem z Norwegii.

Powitania i pożegnania

Dzień dobry!
Witam!
Cześć!

Do widzenia!
Do zobaczenia!
Trzymaj się!
Cześć!

Dobry wieczór!
Cześć!

Dobranoc!
Cześć!

Pytania i odpowiedzi

Jak się nazywasz?	Nazywam się Piotr.
Skąd jesteś?	Jestem z Polski.
Kto to jest?	To jest Hege.
Skąd ona jest?	Ona jest z Norwegii.
Kto to jest?	To jest Margit.
A skąd ona jest?	Margit też jest z Norwegii.
A kto to jest?	Marte.
Skąd jest Marte?	Marte jest z Islandii.
Czy on nazywa się Krzysztof?	Nie, on nazywa się Tom.
Czy Tom jest ze Szwecji?	Tak, Tom jest ze Szwecji.
A jak nazywa się ta dziewczyna?	Ona nazywa się Anna.
Czy ona jest z Niemiec?	Nie, ona jest z Czech.
A ten chłopak? Czy to Jan?	Nie, to jest Olav.
Czy on jest z Danii?	Zgadza się. On jest z Danii.

Nie tylko polskie miasta

Piotr jest z Sopotu.
Piotr mieszka w Oslo.

Piotr ma dziewczynę.
Dziewczyna Piotra jest z Warszawy.
Jego dziewczyna jest z Warszawy.
Jego dziewczyna mieszka teraz w Londynie.

Piotr ma kolegę.
Kolega Piotra jest z Gdańska.
Jego kolega jest z Gdańska.

Piotr ma przyjaciółkę.
Przyjaciółka Piotra jest z Wrocławia.
Jego przyjaciółka jest z Wrocławia.

Przyjaciółka Piotra ma koleżankę.
Jej koleżanka nazywa się Magda.
Ta koleżanka nazywa się Magda.
Magda jest z Poznania.
Gdzie leży Poznań?
Poznań leży między Wrocławiem i Szczecinem.

Piotr ma znajomych w Krakowie.
Znajomi Piotra mieszkają w Krakowie.

Piotr ma też innych znajomych.
Inni znajomi Piotra mieszkają w Zakopanem.
Piotr ma wielu znajomych.
Piotr ma znajomych w wielu miastach.

Piotr ma rodzinę w różnych miastach.
Rodzina Piotra mieszka w różnych miastach.

Piotr dobrze zna polskie miasta.
Piotr zna wiele miast.
Piotr dobrze zna polskie miasta.
Piotr dobrze zna Polskę.

Ćwiczenia

1. Wstaw czasownik we właściwej formie. W nawiasach podano czasowniki w formie bezosobowej.

On (nazywać się) Piotr.
Piotr (być) z Polski.
Piotr (być) Polakiem.
Piotr (być) nauczycielem.
Piotr (być) nauczycielem języka polskiego.
Piotr (mieć) znajomych.
Piotr (mieć) dziewczynę.
Dziewczyna Piotra (być) z Warszawy.
Dziewczyna Piotra (nie być) ze Szwecji.
Dziewczyna Piotra (być) Polką.
Dziewczyna Piotra (nie mieszkać) w Oslo.

Dziewczyna Piotra (mieszkać) w Londynie.

Ona (nazywać się) Margit.
Margit (być) z Norwegii.
Margit (być) Norweżką.
Margit (mieszkać) w Oslo.
Margit (mieć) przyjaciółkę.
Jej przyjaciółka też (mieszkać) w Oslo.
Gdzie (leżeć) Oslo?

Oslo (leżeć) w Norwegii.
Margit (mieć) chłopaka.
Jej chłopak (być) Norwegiem.

1. Wstaw brakujące słowa.

Piotr: Dzień dobry!

Tom: ...!

Piotr: Nazywam się ... i ... z Polski.

A jak ty ...?

Tom: Nazywam się ...

Piotr: ... z Norwegii?

Tom: Nie, nie ... z Norwegii, ... ze Szwecji.

Z Norwegii ... tylko dwie dziewczyny. One ... Margit i Hege.

Piotr: Mieszkasz w ...?

Tom: Tak, ... i studiuje ... Oslo.

Piotr: Masz tu ...?

Tom: Nie, moja rodzina ... w Szwecji.

Piotr: A ... tu ...?

Tom: Tak, mam tu znajomych i ...

Piotr: Czy twoi przyjaciele są ...?

Tom: Tak, ... przyjaciele ... Norwegami.